

Аналітична довідка за результатами дослідження самооцінки учнів у СЗШ № 91

Самооцінка - складне динамічне особистісне утворення, особистісний параметр розумової діяльності. Вона виконує перш за все регулятивну функцію. Від самооцінки залежать взаємини дитини з її оточенням, її самокритичність, самовимогливість, ставлення до своїх успіхів і невдач. Впливає на ефективність діяльності дитини і подальший розвиток її особистості.

Самооцінка дитини – оцінювання особистістю самої себе, своїх можливостей, якостей та місця серед інших дітей.

Самооцінка буває правильною (адекватною, коли думка дитини про себе збігається з тим, ким вона є насправді) і неправильною (неадекватною, коли дитина оцінює себе не об'єктивно, її думки про себе різко розходяться з тим, якою її вважають інші). За ступенем адекватності самооцінка буває об'єктивною, заниженою, завищеною.

Кожна людина цікавиться своїм внутрішнім світом. У підлітковому віці всі починають замислюватися про власну зовнішність, про свої розумові здібності, про силу характеру. Таким чином і формується система уявлень про себе, тобто самооцінка. Вона визначає взаємини з оточенням, від неї залежить самокритичність, вимогливість до себе, ставлення до своїх досягнень і невдач.

Мати адекватну самооцінку дуже важливо для особистості, так як, в іншому випадку, виявляються проблеми в професійній діяльності, в спілкуванні, в родинних стосунках. Щоб уникнути помилок і легко пристосовуватися в соціумі необхідно своєчасно звертати увагу на самооцінку особистості.

З метою, щоб визначити на скільки об'єктивно оцінюють себе і свої можливості школярі була проведена методика визначення самооцінки Дембо-Рубінштейн з молодшими школярами.

Вибірка становила 68 школярів.

Після проведення дослідження було виявлено наступне.

Завищена самооцінка-12 дітей-17,6%

Завищена самооцінка вказує на певні відхилення у формуванні особистості. Завищена самооцінка може підтверджувати особистісну незрілість, невміння правильно оцінити результати своєї діяльності, порівнювати себе з іншими. Високий рівень самооцінки є віковою нормою для дітей молодшого шкільного віку.

Адекватна(середня) самооцінка-47 дітей-69,1 %

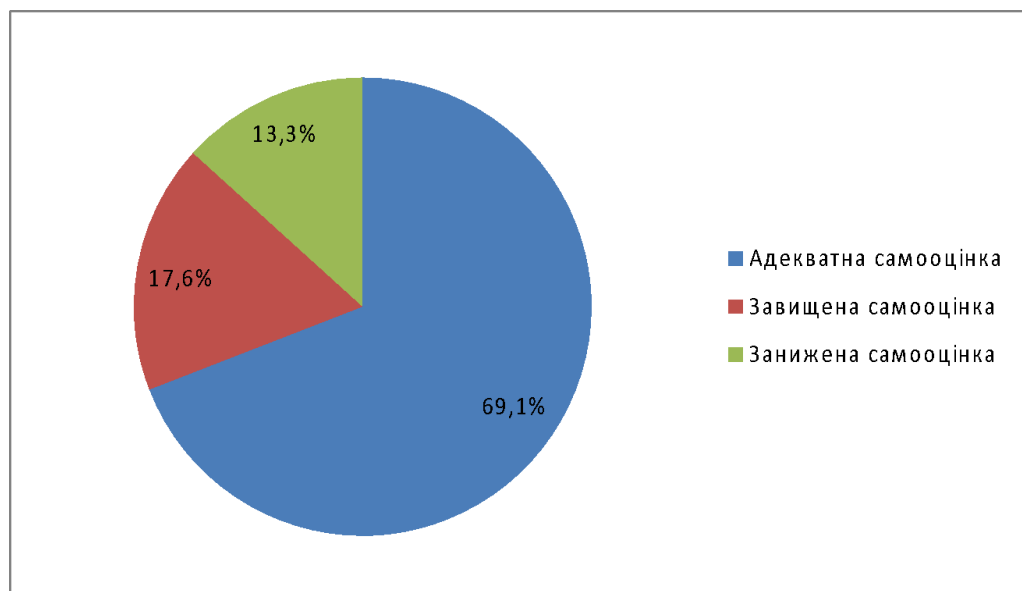
Адекватна самооцінка відображається майже в усіх учнях. В принципі, в молодшому шкільному віці закінчується початковий етап формування самооцінки. Особистість об'єктивно оцінює свої можливості.

Занижена самооцінка – 9 дітей – 13,3%

Занижену самооцінку (недооцінку себе) і свідчить про крайнє неблагополуччя в розвитку особистості. Ці учні складають "групу ризику", їх, як правило, мало. За низькою самооцінкою можуть ховатися два абсолютно різних психологічних явища: справжня невпевненість в собі і "захисна", коли декларування (самому собі) власного невміння, відсутність здатності і дозволяє не докладати жодних зусиль.

За результатами дослідження, можна сказати, що розвиток самооцінки молодших школярів характеризується наявністю різноспрямованих тенденцій.

Результати самооцінки ми відобразили в діаграмі:

Після обробки результатів, отриманих в ході дослідження самооцінки молодших школярів можна підвести підсумок, що діти молодшого шкільного віку мають здебільшого адекватну самооцінку, лише деякі мають завищену та занижену самооцінки.

Виховуючи в учнів здорову самооцінку, ми виховуємо у них вміння вчитися.

Здорова самооцінка це:

1. спокійна впевненість у собі;
2. спокійна самокритичність.

Аналітична довідка за результатами дослідження самооцінки вчителями своєї діяльності у СЗШ № 91.

Самооцінка виступає важливим регулятором поведінки. Від неї залежать взаємовідносини людини з оточуючими, його критичність, вимогливість до себе, відношення до успіхів і невдач. Тим самим, вона впливає на ефективність діяльності та подальший розвиток особистості.

Кількість опитаних: 25 вчителів.

1. Чи пов'язуєте Ви свої труднощі з тим, що недостатньо глибоко знаєте теоретичні питання психології дитини? (Так – 8%; важко відповісти – 12%;, ні – 80%).
2. Можливо, Ваші труднощі пов'язані з тим, що Ви оволоділи не всіма способами, методами, прийомами, активізації учнів у процесі навчання? (Так – 0%, важко відповісти – 40%, ні – 60%).
3. Чи важко Вам формулювати питання проблемного характеру, створювати проблемні ситуації в навчальному процесі? (Так – 0%, важко відповісти – 8%, ні – 92%).
4. Чи часто Вам вдається на заняттях організувати роботу учнів так, щоб вона проходила у формі невеликого дослідження? (Так – 24%, важко відповісти – 64%, ні – 12%).
5. Чи важко Вам організувати дискусію на уроках? (Так – 0%, важко відповісти – 0%, ні – 100%).
6. Чи завжди Вам вдається підготувати завдання різного рівня складності для учнів? (Так – 12%, важко відповісти 12%, ні – 76%).
7. Чи часто Ви можете визначити, який вид завдань буде важким для учнів? (Так – 64%, важко відповісти – 24%, ні – 12%).
8. Чи важко Вам аналізувати навчальний матеріал з точки зору сучасних досягнень науки, розвитку наукового знання? (Так – 0%, важко відповісти – 64%, ні – 36%).
9. Чи завжди Вам вдається вибрати відповідний метод чи методичний прийом для реалізації мети уроку? (Так – 100%, важко відповісти – 0%, ні – 0%).
10. Чи можете Ви оцінити, що не вдалося Вам на тому чи іншому уроці, які були труднощі? (Так – 100%, важко відповісти – 0%, ні – 0%).
11. Чи завжди Вам вдається бачити недоліки тих уроків, які Ви відвідуєте (уроки Ваших колег)? (Так – 100%, важко відповісти – 0%, ні – 0%).